

PERTAS LATVIEŠU ZIŅAS

Nr. 123

2008. gada janvārī

Sarīkojumu Kalendārs

janvārī	20	Dievkalpojums plkst. 10.30
	27	De-jure un Draudzīgā aicinājuma atceres sarīkojums DV klubā plkst. 14.00
februārī	4	Daugavas vanadžu pilnsapulce plkst 11.00
	6	Dievkalpojums plkst. 18.00
	10	Dievkalpojums plkst. 10.30
	24	Dievkalpojums plkst. 10.30

REDAKCIJA

KVITĒJUMI

L.Muriņš	\$10
I. Caunītis	\$10

Lūdzu visus rakstus nākošām ziņām iesūtīt
redakcijā līdz 2008.g. 10. februārim

PRIECĪGUS ZIEMASSVĒTKUS UN LAIMĪGU JAUNO GADU

*Visām Rietumaustrālijas tautietēm
un tautiešiem vēl*

*Ev. Lut. Sv. Pāvila draudze
un Dāmu komiteja*

*Pertas Daugavas Vanadzies
un Vanagi*

Latviešu Biedrība Rietumaustrālijā

Pertas Latviešu Dramatiskā Kopa

Korporācijas Kopa Pertā

*LAAJ vicepriekšsēdis
Rietumaustrālijā*

Latviešu radio raidījums Pertā.

EV. LUT. SV. PĀVILA DRAUDZE

Man jau ilgāku laiku piemītušas pārdomas un jautājumi par mūsu draudzes garīgo dzīvi – ja, jeb vai, tāda vispār pastāv.

Kā lai redzam, pārdzīvojam vai izjūtam šādu garīgo dzīvi? Vai tā sastāv no Bībeles lasīšanas, Kristīgas dzīves, dievkalpojumu apmeklēšanas, kristīgo disciplīnu piekropšanas, jeb, pa laikam Dieva vārda piesaukšanas žēlabās?

Praktiski, mūsu draudzes garīgā nodarbība ietilpst dievkalpojumos, gadskārtējā seminārā un svētbrīžos, kas pievienoti dažādām atcerēm. Mūsu kopība vairāk izpaužās laicīgos sarīkojumos, kur valoda, ēšana vai kāda laba mērķa atbalsts mūs pulcina.

Daloties ar šīm pārdomām mans nodoms bija veicināt ikkatram sevī ieskatīties un apsvērt personīgo stāju par piederību draudzē, un ko tas ikvienam nozīmē.

Itkā manas pārdomas zinādams, prāv. Colvins MacPhersons bija izvēlējis tematu “Ticības ceļojums” šī gada semināram. Seminārā piedalījās ap 25 klausītāji un lekciju temati apskatīja 23. Psalmu, apustuli Pāvilu (Dzīšanās pēc mērķa), apustuli Pēteri (Dedzīgums), un “Sadraudzība ar Dievu”

Draudzes dāmu komiteja, atkal Dainas Vārpiņas vadībā, gādāja par garšīgām pusdienām, kafiju un apkalpošanu.

Baudījām prāv. Colvina Bībelisko, izsmelojošo apskatu par “Ticības ceļojumu” un personīgo sastapšanos ar Dievu caur Jēzu, praviešiem un Bībeli.

semināra dalībnieki un prāv. Colvins MacPhersons

Caur sniegtām lekcijām, izvēletām dziesmām, lūgšanām un sirsnīgo dalīšanos kļuvām tuvāki ar

prāvestu kā līdzcilvēku un mūsu (t.i. Austrālijā) garīgo vadītāju. Novēlam viņam sekmes ārpus Latvijas arhibīskapa vēlēšanās.

Itsevišķa pateicība Jānim Vucēnam par izpalīdzību Semināra laikā.

Pateicos draudzes locekļiem, kas savus amatus pildot ir vecinājuši draudzes labklājību un pastāvēšanu.

Apsveicam Dainu Vārpiņu par atzinības raksta balvu.

Draudzes vardā nosūtu Svētku sveicienus Pertas latviešiem.

*Ieva Vlahov.
tālr. 9367 4104.*

DIEVKALPOJUMU SARAKSTS JANVĀRIM/FEBRUĀRIM 2008.g

Datums 20. janvāris plkst. 10:30

Diena **Epifānijas laika otrā svētdiena.**

Pārrunas

Krāsa Zaļa

Lasījumi Jes. 49:1-7

1. Kor. 1:1-9

Jņ. 1:29-42a

Lasītāja Sarmīte Liepa

Dežurants Juris Liepa

Puķes Vilma Rīdūzis

Vecākais Juris Liepa

Aizlūgumi:

Palīgmāc. Kaspars Eglītis

Ēriks Ozoliņš Edmunds Ozoliņš

Zinaida Ozoliņš Harda Paparde

Mirdza Pētersons Irma Plūcis

Datums 6. februāris plkst. 18:00

Diena **PELNU DIENA**

Krāsa Melna

Lasījumi Joel – 2:12-19

Ps. 51:1-13

Mat. 6:1-6

Lasītāja Māra Hope

Dežurants Jānis Lūks

Puķes -

Vecākais Jānis Lūks

Datums	10. februāris plkst. 10:30
Diena	1. Gavēnis Pārrunas
Krāsa	Violeta
Lasījumi	1. Mozus 3:1-21 Rom. 5:12-19 Mat. 4:1-11
Lasītājs	Juris Liepa
Dežurants	Jānis Lūks
Puķes	-
Vecākais	Juris Liepa

Aizlūgumi:

Māc. Rolands Radziņš	
Laimons Pogainis	Erna Raudziņš
Vilma Rīdūzis	Evalds Rūdolfis
Aleksandrs Ruskulis	Olga Ruskulis

Datums	24. februāris plkst. 10:30
Diena	3. Gavēnis Pārrunas
Krāsa	Violeta
Lasījumi	2. Mozus 17:1-7 Rom. 5:1-8 Jņ. 4:5-26
Lasītājs	Jānis Lūks
Dežurants	Jānis Vucēns
Puķes	-
Vecākais	Jānis Lūks

Aizlūgumi:

Māc. Arvīds Bobinskis	Diak. Klāvs Bērziņš
Lidija Siliņš	Aina Sprancis
Leopolds Šteins	Mirdza Šteins
Elvīra Tīlibs	Aina Timmermanis

MĀCĪTĀJA ZIŅOJUMI**Draudzes statistika:**

* *Tiks ievietota nākošās ziņās (pēc svētku dievkalpojumiem).*

*Mācītājs Gunis Balodis
20 Mutiny Tce, Quinn's Rocks 6030
9562 0537
0433 136 961*

DĀMU KOMITEJA

Svētā Pāvila draudzes dāmu komiteja novēl visām Pertas latviešu organizācijām un tautiešiem priecīgus Ziemassvētkus un laimīgu, veselīgu Jauno Gadu.

*"Kad egles zariņš sveces liesmā
Tā viegli maigi kūpēt sāk
Kaut kas no bērības un laimes
Uz brīdi atkal ciemos nāk."*

DODIET VIŅAI ĒST!**Arch. Jāņa Vanaga Sprediķis****Rīgas Domā, 2007.g. 18. novembrī**

„Kad Jēzus atgriezās atpakaļ, ļaudis viņu saņēma, jo visi viņu gaidīja. Un redzi, nāca kāds vīrs vārdā Jairs; un nokritis Jēzum pie kājām, viņš to lūdza nākt viņa namā. Jo viņam bija viena vienīga meitiņa, ap divpadsmit gadu veca, un tā gulēja uz miršanu. ... Un viņam vēl runājot, nāk cilvēks un saka: „Tava meitiņa ir mirusi, neapgrūtini vairs mācītāju.“ Bet Jēzus, to dzirdējis, tam teica: „Nebīsties, tici vien, un viņa taps izglābta.“ Un, namā iegājis, viņš nevienam neļāva iet līdzī, izņemot Pēteri, Jāni un Jēkabu un meitenes tēvu un māti. Un visi to apraudāja un nožēloja. Bet viņš sacīja: „neraudiet, viņa nav mirusi, viņa guļ.“ Tad tie viņu izsmēja, zinādami, ka tā bija nomirusi. Bet viņš satvēra viņas roku un sauca: „Meitiņ, celies augšā!“ Un viņas gars atgriezās un viņa tūlīt uzcēlas. Un viņš pavēlēja tai dot ēst.“ (Lk.8:40-42, 49-55)

Vislielākais prieks ir tad, kad piepildās šķietami neiespējama. Jaira namā bija svētki. Viņu meita, uz mūžu zaudēta, bija uzmodināta no nāves miega cerību un iespēju pilnai dzīvei. Tā bija kā otra dzimšanas diena – lielāka un priecīgāka par pirmo.

Viņu svētki ir ļoti līdzīgi musu 18. novembra dienai, kad atceramies Latvijas brīnumaino atbrīvošanu no nāves važām, un raugāmies nākotnē uz tās cerībām un iespējām. Arī pirms 89 gadiem, kad Latvijas valsts tika modināta no nebūtības, apkārt bija daudz tādu, kas smējās un teica – bezcerīgs pasākums! Viņa ir mirusi. Tāpat atmodas neatkarības atjaunošanas dienās bija daudz neticīgu smējēju: „Ko jūs iedomājaties – ka Latvija varēs dzīvot kā suverēna valsts“, viņi teica. Taču tas notika. Latvijas valsts cēlās no nebūtības. Tā piecēlās no okupācijas un padomju apspiestības kapa.

Šogad valsts svētkus krāšņākus dara īpaša dāvana – filma „Rīgas sargi“. Tas ir stāsts, kas skaudri parāda, cik neiespējams, cik bezcerīgs likās uzdevums dibināt latvijas valsti un nosargāt to pret ienaidnieka spēku un sabiedroto vienaldzību. Kaut ko līdzīgu varam redzēt arī Raita Valera filmās no atmodas laikiem. Jā, tas bija brīnums – gluži kā piecelt mirušu meiteni no nāves. Par to mēs šodien pateicamies Dievam.

Mēs katrs droši vien gribētu būt brīnuma aculiecinieki. Daudzi gribētu redzēt brīnumu notiekam. Bet atcerēsimies, kas bija tie, kuri drīkstēja būt augšāmcelšanās dalībnieki Jaira namā. Mēs lasām: „Namā iegājis, Jēzus nevienam neļāva iet līdzi, izņemot Pēteri, Jāni un Jēkabu un meitenes tēvu un māti.“ Līdzi varēja iet tie, kas visvairāk ticēja, cerēja un mīlēja. *Viņu* klātbūtnē nedzīvais tika darīts dzīvs. Arā palika smējēji, neticīgie, nenovīdīgie, savtīgie, vienkārši ziņkārīgi un vienaldzīgie. Tāpat tas bija 1918. gadā un brīvības cīņu laikā. Tāpat tas bija atmodas laikā. Neiespējamais tapa iespējams un brīnumi notika, piedaloties tiem, kas ticēja, kas cerēja, kas mīlēja tā, kā Jēzus teica – nav lielākas mīlestības kā šī, ja kāds savu dzīvību atdod par saviem draugiem. Latvijas Republikas proklamēšanas gadadienā mēs pateicamies cilvēkiem, kas spēja ticēt, cerēt un mīlēt tik nesavtīgi, ka Dievs caur viņiem varēja darīt brīnumu un uzcelt Latviju cerību un iespēju pilnai dzīvei. 18. novembris vienmēr saistās ar patriotismu. Patriotisms vispirms ir gatavība cerēt un mīlēt nesavtīgi.

Šogad svētki ir atnākuši satrauktā laikā, domājot ne tik daudz par pagātnes slavas pilnajām uzvarām, kā raugoties uz šodien un rītdien. Ne vienam vien ir šķitis, ka vajadzīgs jauns brīnums, jauna modināšana, jauna augšāmcelšana kā astoņpadsmitajā, kā deviņdesmit pirmajā. Taču paraudzīsimies vēlreiz uz notikumu Jaira namā. Jēzus dara to, ko var izdarīt tikai viņš. Viņš salauž nāves varu un dod meitenei dzīvību. Tālāk viņš pavēl: „Dodiet viņai ēst.“ Šo pavēli mēs varam pieņemt kā Dieva uzdevumu par augšāmcelto princesi Latviju. Dievs savu ir paveicis. Viņš ir augšāmcēlis šo zemi par brīvu un neatkarīgu valsti. Tagad ir jūsu kārta, viņš saka. Dodiet *jūs* viņai ēst.

Dot ēst nav dažas kampaņas vai akcijas. Dot ēst nozīmē apgādāt ar to, kas uztur dzīvību, dod spēku, liek augt – dienu no dienas, trīsreiz dienā, līdz mūža galam. Vispirms, protams, tas ir tiešām apēdamais, mugurā uzvelkamais. Tās ir cilvēka dienišķās vajadzības. Ir priecīgi, ka valsts svētkos varam ar lepnumu sacīt, ka mums ir visstraujāk augošā ekonomika, vislielākais kopprodukta pieaugums un citi rādītāji, kurus nespeciālistam pat grūti izprast. Mēs darām labi, ja to novērējam un svētku reizē sakām paldies tiem, kas par to ir gādājuši. Taču cilvēks nedzīvo no skaitļiem vien. Viņš dienu pa dienai dzīvo savu natkārojamo, neatgriežamo vienreiz doto dzīvi. Un tad svētku aina izskatās citādi.

Mēs varam priecāties par augošajiem kopprodukta procentiem, bet nevaram priecāties, ja cilvēks ar cītīgu un godīgu darbu nevar nodrošināt sev cienīgu dzīvi un mierīgas vecumdienas. Mēs varam priecāties, ka latvieši var doties atvaļinājumā uz Ēģipti vai Taizemi un apceļot pasauli personīgajā jahtā, bet nevaram priecāties, ja daudziem nepietiek pat autobusa biļetei uz mājām, kas šogad atkal dārgāka. Mēs varam priecāties, ka spējām pienācīgi samaksāt saviem ierēdņiem, bet nevaram priecāties, ka skolotājs vai medmāsa saņem desmitreiz (!) mazāk. Mēs varam priecāties par katru latviešu bērnu, kas mācās labākajās Eiropas skolās, bet nevaram priecāties par bērniem, kas 21. gs. Latvijā paliek analfabēti un slimo ar tuberkulozi un AIDS. Kamēr vien līdās lietām, par ko priecāties, ir tik daudz par ko nepriecāties, Latvija joprojām paliek izsalkusi. Kristus saka – dodiet *jūs* viņai ēst! Tas nav tikai ekonomisks bet daudz vairāk morāls jēdziens. Runa ir ne tik daudz par kopprodukta procentiem kā par taisnīgumu un par spēju dzirdēt savu līdzcilvēku, iejusties viņa dzīvē un kaut ko darīt. 18. novembris ir vislabākā diena, kad pavaicāt sev, vai es joprojām to spēju. Patriotisms vispirms ir vēlēšanās būt starp tiem, kas dzird, saprot, un dzirdēto attiecina uz sevi.

Dodiet viņai ēst... Bieži cilvēks vairāk nekā pēc maizes salkst pēc skaidriem, saprotamiem principiem. Kādēļ filma „Rīgas sargi“ tā aizkustina cilvēku sirdis? Tādēļ, ka viņi ierauga to, pēc kā ilgojas ikdienā – skaidrus motīvus, pašreizējā drosmi, kaut brīžiem parupju, taču godīgu, nesavtīgu Tēvzemes mīlestību. Viena no spilgtākajām epizodēm ir īsais dialogs, kur kritiskā brīdī Niedra aicina Ulmani: „Padomā par sevi, Kārlī!“, bet Ulmanis jautā: „Vai tev šķiet, ka viņi tur uz tilta zem lodēm domā par *sevi*?“

Valsti ceļot, bieži nākas risināt daudz sarežģītākus uzdevumus par varonīgām militārām operācijām. Taču ir ārkārtīgi svarīgi, lai tieši vissarežģītākajās, visslepenākajās lietās, tieši tajās, kas ir visgrūtāk saprotamas, tauta sajustu tos pašus skaidros, neviltotos un nesavtīgos motīvus, ar kādiem Rīgas sargi devās pret Bermontu. Tas spēj paēdināt vairāk nekā maize. Arī šeit Kristus pavēle „dodiet viņai ēst“ ir vairāk morālas nekā materiālas vai profesionālas dabas jautājums.

Runājot par motīviem, evaņģēlijā ir vēl kāds zīmīgs notikums. Jēzus reiz jautā saviem mācekļiem: „Par ko jūs tur runājat savā starpā?“

Viņi apmulsuši apklust, jo ir strīdējušies par to, kurš no viņiem ir lielākais un kādā krēslā kurš sēdēs Dieva valstībā. Divi pat mēģina slepeni no pārējiem sev izgādāt tiesības sēdēt pie Jēzus labās un kreisās rokas. Jēzus saka: „Jūs zināt, ka valdnieki ir kungi pār tautām un lielie kungi tās apspiež. Bet pie jums tā nebūs būt. Kas no jums grib būt liels, tas lai ir jūsu sulainis un ja kāds jūsu starpā grib būt pirmais, tas lai ir jūsu kalps.“

Arī Latvijā šobrīd uzmanības centrā ir jautājums, kurš sēdīsies kurā krēslā. Mums vajadzētu būt skaidrībā par to, kas ir varas pamats. Demokrātija – mēs varbūt teiksim. Saņemto balsu vairākums. Taču balsu vairākums nav varas pamats Kristus acīs. Vairākums ir tikai likumīgais ceļš, kā cilvēks nonāk amatā. Varas pamatā ir vēlēšanās un gatavība kalpot. Liels top kalpojot. Kas grib būt pirmais, lai ir visu kalps. Mūsu tauta ar pateicību atceras tos, kas bijuši lieli, pār mums nevis valdot, bet kalpojot. Sarunām par to, kādā krēslā kuram būs sēdēt, jābūt sacensībai par tiesībām aizliegt sevi un kļūt par kalpu visiem. Vārdu „ministrs“ varētu tulkot kā „kalps“ un vārdu „premjermministrs“ kā „pirmais kalps“ jeb „kalpu kalps“. Varu pa īstam leģitīmu padara tikai motivācija kalpot. Tas atkal ir ne tik daudz politikas vai demokrātijas, bet morāles jautājums.

Šogad 18. novembris ir pienācis laikā, kad mēs no saviem vadītājiem esam īpaši prasījuši nolēsumu morāles jomā. Un tas ir pareizi. Tās ir ne vien tautas tiesības, bet pat pienākums. Varbūt ne tik pareizi ir, ja rīkojamies pēc principa par vadītājiem runāt sliktu vai neko. Ir grūti prasīt taisnīgumu, ja paši negribam būt taisnīgi. Un mēs kļūdotos, ja domātu, ka Kristus vārdi „dodiet viņai ēst“ attiecas tikai uz vadītājiem. Morāle ir universāla. Tā attiecas uz visiem un visu.

Nesen runāju ar kādu jaunu puisi. Viņš teica, ka mūsdienās būtu liela lieta atrast meiteni, kas tevi nekrāpj vismaz ar taviem tuvākajiem draugiem, bet dara to kaut kur attālāk un ne biežāk kā reizi mēnesī. Tas varētu likties pārāk privāti un sadzīviski, tālu no jautājumu loka, par ko runā valsts svētkos. Tomēr viss ir kopsakarā saistīts. Nodevība ir nodevība kā sadzīvē, tā biznesā, tā politikā. Kas ir gatavs krāpt vienā jomā, tas ļoti iespējams no tā nevairīsies arī citās.

Dzirdot šī puisi raksturojumu sava laika videi, pārņēma sajūta, ka mēs varbūt vēl pat neaptveram, cik tālu mūsu civilizācija ir

aizgājusi no savulaik tradicionālajiem priekšstatiem par godu un tikumu. Morāles sairšana nav bijusi tikai spontāna, bet arī mērķtiecīgi vadīta un lobēta norise.

Vai nav pretrunīgi, ja kādi ļaudis, sabiedriskas organizācijas vai mediji, kas ir daudz pūlējušies, lai izdzēstu vienas nozīmīgas morāles normas no sabiedriskās domas, no valsts likumiem un vēl vairāk no cilvēku apziņas un sadzīves, pēkšņi pieprasa morāli citās jomās? Pat ja šī prasība ir taisnīga, tā nav konsekventa un nevar nest augļus. Tikumīga politika var izaugt tikai no tikumīgas sabiedrības. Nav iespējams veidot vienu, neveidojot otru. Un tas ir paveicams tikai ar Dieva palīgu un visu kopīgām pūlēm.

Kristus saka: „Es viņu piecēlu no nāves. Jūs dodiet viņai ēst.“ Edināt, stiprināt, uzturēt dzīvu savu Latviju ir daudz vairāk garīgs, dvēselisks, ētisks nekā ekonomisks vai juridisks uzdevums. Evaņģēlija stāsts par svētkiem Jaira namā sākās ar vārdiem: „Kad Jēzus atgriezās atpakaļ, ļaudis viņu saņēma, jo visi viņu gaidīja.“ Lūk, ar ko sākās augšāmcelšanās un dzīve, kas ir pilna cerību un iespēju.

Ko dāvināsim Latvijai dzimšanas dienā? Kā svinēt augšāmcelšanās svētkus? Visvērtīgākā dāvana būtu mūsu katra paša nopietna saruna ar Kristu, raugoties viņam acīs un izmeklējot savu sirdsapziņu, savus motīvus. Mēs tur atradīsim lietas, par kurām ļoti negribētu ar viņu runāt. Tieši par tām ar viņu runāt ir vissvarīgāk. „Redzi, es stāvu pie durvīm un klāuvēju“, viņš saka. „Ja kas dzird manu balsi un durvis atdara, es ieiešu pie viņa un turēšu ar viņu mielastu.“

Kas tās par durvīm, pie kurām Kristus klauvē? Tās cieši aizslēgtās mūsu sirdī, aiz kurām tumsā glabājas viss, ko negribam nevienam rādīt, pat ne paši sev. Atdarot tās Kristum, ļaujot viņam šo sirds kambari šķīstīt, izvēdināt un apgaismot, var sākties īstie dzimšanas un augšāmcelšanās svētki, mielasts, kurā tiek paēdināta ne tikai mūsu dvēsele, bet arī Latvija. „Dodiet viņai ēst“ visbūtiskākajā veidā nozīmē – dodiet sev un citiem - lieliem un maziem, jauniem un veciem, vareniem un vājiem, bagātiem un nabagiem - sabiedrībai, tautai iespēju sastatpt Kristu dziļai, nopietnai un atklātai sirds sarunai. Dievs, svētī Latviju!

DV PERTAS NODAĻA

18. NOVEMBRIS PERTĀ!

Varam būt pateicīgi debesu tētiņam, ka viņš 18. nov. deva labāku laiku kādu pareģoja meteoroloģiskais birojs. Kad tuvojās karoga uzvilšanas laiks arī tas mainīja kursu uz skaistāko pusi. Kad mūsu krāsneši Jānis Purvinskis un Reinis Dancis ar tautu tērpos tērptajām meitenēm: Ritu Džonsoni, Austru Ķaģi, Mirdzu Balodi un Ausmu Džouns stājās pie karogu uzvikšanas atskan Ilmāra Rudaka komanda: uzmanību karogiem, tie lēni ceļas augstāk līdz sasniedz galotni, ar laimīgiem skatiem un domām pavadām tos plīvojam brīvajos vējos. Tad īsa I. Rudaka mīkla ar paskaidrojumu:

„Godātie Pertas tautieši. Es iesākšu mūsu šī gada valsts dibināšanas atceri – uzstādot Jums mīklu.

Pirms 4000 gadiem baltijas krastā ieradās tauta. Tai bija 5 vadoņi un 17 vanderzeļļi. Tie vadoņi valda vēl šodien, bet vanderzeļļi plandās pa visu pasauli. Atrisinājums mīklai ir – latviešu valoda. Tie vadoņi būdami patskaņi, bet līdzskaņi, tie vanderzeļļi.

Šī mīkla ir šodien nozīmīga, jo tā raksturo divus svarīgus punktus. Pirmais, ka tāda latviešu valoda eksistē un otrais, ka tās latviešu ciltis un viņu pēcnācēji, kas runāja latviešu valodu, kaut gan vairākos dialektos, ir dzīvojuši Latvijas teritorijā vairākus tūkstošu gadus.

Un tieši latviešu valoda kopā ar Latvijas vēsturi, dainām tradīcijām un kultūru ir kas atšķir mūs no pārējām tautām. Šī atšķirība ir tā, kas deva pamatojumu 89 gadus atpakaļ, 1918. gadā, 18. nov. latviešiem Latvijā dibināt Latvijas valsti. Pateikt pārējai pasaulei, mēs esam latvieši, mēs paņemam mūsu Dieva doto zemi sev, mēs dzīvosim brīvi savā Latvijā, lemsim paši par savu nākotni, valdīsim paši savā zemē Latvijā. Vai kādai tautai var būt lielāka, svarīgāka diena ko svinēt? Dievs svēti Latviju!”

Pievakarē, plkst.18.00 pulcējamies pie karoga nolaišanas, šī tradīcija ir tikusi piekopta ārpus Latvijas daudzās un dažādas vietās. Daudz cerību un pūles tikušas veltītas brīvības atgūšanai, bet šodien sirdīs esam zaudējuši

uzticību, tur vadošām personām. Izrādās kā gāju putni tur vairs neatgriezīsies - !!!

Mācītājs Gunis Balodis vada karoga ienešanu un notur svētbrīdi.

Seko L.A.A.J. vicepriekšsēža Rietuma Austrālijā Valda Auziņa uzruna un apsveikums no Latvijas valsts prezidenta. Vienojamies tautas lūgšanā – pie klavierēm Silvija Lūks.

Seko ziņojumi un apsveikumi, arī no igauņu un lietuviešu pārstāvjiem.

D.V. Pertas nodaļas jauktais koris, Jāņa Vucēna vadībā ar Silviju Lūks pie klavierēm, kuplina atceres aktu ar piecām dziesmām:

Saule aust (G. Račs, U. Marhilevičs), *Lokātiesi mežu gali* (T. dz. E. Melngailis), *Pūt vējiņi* (T. dz. J. Jurjāns), *Manai dzimtenei* (J. Peters, R. Pauls) un *Saule, Pērkons, Daugava* (Rainis – M. Brauns).

Nobeigumā, „Brīvības kuģis” un „Baltijas ceļš” video izrāde. Interesanti - dzirdēts par tiem, bet ne redzēts. Pēc tam svētku “mielasts” ar vīnu!

-Tev mūžam dzīvot Latvija –

A. G.

DV EGLĪTES VAKARS

Debešu tētiņš D.V. eglītes vakaram nebija atvēlējis jauku laiku, to arī varēja izjust no apmeklētāju skaita. Bet tie kas atnāca nebija vīlušies, jo Viktors ar Vanadžu saimi bija sagādājuši bagātīgu un garšīgu svētku mielastu ar atspirdzinošiem dzērieniem, netrūka ne kūkas, ne kafija.

Priekšsēdis I. Rudaks apsveic vakara dalībniekus. Mācītājs G. Balodis notur svētbrīdi, tad turpinājam ar dažām ziemassvētku dziesmām kuplināt svētku izjūtu un ar kāda dzejnieka pantiņiem vai stāstījumiem iepriecināt klātesošos, to izpilda Aina Timmermane.

Kad izskan pēdējā dziesmiņa, ierodas arī svētku vecītis. Izlikas vairāk noguris kā parasti, liekas ļoti neapmierināts, ko redzējis dzimtenē un to notikumiem pēdējā laikā.

Cik daudz miljonāri vajadzīgi lai valsts varētu darbotos tā kā iedzīvotājiem būtu

nodrošināts darbs, mājas vieta un pieklājīga iztika vecumdienām? Tas palika uz noskaidrošanu! Vecītis apdāvināja katru, kas to bija veicis tautas labā un novēlēja turpināt tādā paša garā uz priekšu.

Daudz dāvanām iztrūka saņēmēji, saprotams kā visiem nebija iespējams ceļojums pavēlā vakarā.

Vēlāk noskaidrojās, ka viena arī palikusi maisa dibenā, to vecītis nogādāšot adresantam, kad pabarošot briežus. Pēc vecīša aiziešanas stājāmie pie vakariņu baudīšanas, netrūka ne ēdamā, nedz arī dzeramā. Kad vēderiņš pilns, tad bērniņš paēdis.

Pēc tam posāmies uz mājām. Novēlējām viens otram Priecīgus svētkus un pilnu sieku ar veselību Jaunajā gadā.

A.G.

DAUGAVAS VANADZES

Daugavas Vanadžu Pertas kopa izsaka sirsnīgu paldies visiem labvēļiem, kuri snieguši savu atbalstu mūsu sarīkojumos un pasākumos.

Lai visiem gaišs svētku prieks un veselības un svētības pildīts Jaunais gads!

R. Dž.

Daugavas Vanadžu pilsapulce

2008. gada 4. februārī
plkst. 11.00 nodaļas klubā.

LATVIEŠU BIEDRĪBA

RIETUMAUSRĀLIJĀ

GRĀMATU GALDS PIEDĀVĀ:

Ceļvedis pa Latviju, Hidden and Forbidden History of Latvia, The Latvian Legion - Visvaldis Lācis. Apsveikumu kartiņas. Video filmas (arī īrē) Grāmatas jaunas un lietotas. Sudraba izstrādājumi. Latviskas mantas dāvanām. Grāmatu galds atvērts sestdienās no plkst. 10 līdz 12.

De-jure un Draudzīgā aicinājuma

atceres sarīkojums notiks 2008. g. 27. janvārī

DV nodaļas klubā plkst. 14.00

sekos video izrāde. Visi laipni gaidīti.

LAAJ

LAAJ atzinības raksti 2007.g. Rietumaustrālijā piešķirti: Dainai Eglājai – Vārpiņai, Viktoram Mazaļevskim.

ZIŅOJUMI

LAAJ valde ziņo, ka jaunais PBLA valdes priekšsēdis ir Mārtiņš Sausiņš. PBLA valdes priekšsēža vietnieks ir Ints Rūpners.

Pārskats par LAAJ ziedojumu vākšanas akciju 2007. gadā, Rietumaustrālijā

\$10.00 – N. Kaminskis.

\$20.00 – N.&R.. Džonsons, O.&J. Pelšs, J.&M. Bernšteins, J. Purvinskis, E. Tilibs, I. Veiskārts, I. Svenne, M. Gaujers, I. Plucis, T. Lifka, M.&G. Beklešovs, A. Cīrulis, A. Gulāns.

\$25.00 – M. Voitkus-Lūkins.

- \$30.00 – V.&N. Auziņš, V. Rīdūzis, O. Ludvigsons.
- \$40.00 – I. Bērziņš.
- \$50.00 – R. Gross, J. Lūks, A. Timmermanis, K. Mūrnieks, F.&L. Vārpiņš.
- \$100.00 – V. Lanevskis, J. Šķels, J. Viļums, LATS Latvian Tourist Society.

Ziedotā summa \$1075.00

Izdevumi:

Australia Post \$47.50

200 aploksnes \$8.50

Fotokopēšana \$12.00

Adrešu uzlīmes \$10.00

Kopā \$78.00

Atlikums \$997.00

Ziedotā summa, pēc ziedotāju izteiktā vēlmes, sadalās šādi:

Prezidija darbam \$355.00

Kultūras fondam \$375.00

Bez sadalījuma \$345.00

V. Auziņš,

LAAJ vicepriekšsēdis
Rietumaustrijā.

J. Peļš.

kasieris.

VALSTS PREZIDENTA RUNA VALSTS SVĒTKOS PIE BRĪVĪBAS PIEMINEKĻA (2007 g. 18. novembri)

Labvakar, Latvija!

Labvakar, Latvijas tauta,

Mūsu viesi un draugi citās zemēs!

Šodien Latvija svin savu 89. dzimšanas dienu. Valsts, tāpat kā cilvēka, pirmais uzdevums ir piedzimt. Nākt pasaulē. Mūsu valsts ir uzaugusi kopā ar dažādām paaudzēm, dažādos laikos. Neatkarīga Latvijas valsts visos laikos ir bijusi vērtība, kas vieno mūsu tautu un uztur saikni starp vēsturi un tagadni.

Valsts neatkarību un brīvību nekad nedrīkst uztvert kā pašu par sevi saprotamu lietu, kas mums pienākas uz visiem laikiem. Mūsu brīvība un neatkarība vienmēr būs pakļauta svešiem izaicinājumiem. Tāpēc mums jāatgādina sev un jāstāsta mūsu bērniem, cik sarežģīts, ciešanu un uzvaru pilns ir bijis ceļš uz brīvo Latviju.

Kad valsts ir piedzimusi, nākošais uzdevums ir parūpēties par drošību, lai tā varētu brīvi augt un attīstīties. Šobrīd Latvija šo uzdevumu ir izpildījusi, iestājoties NATO un Eiropas Savienībā. Esam brīvi Eiropas Savienības pilsoņi, Eiropas struktūrfondu nauda palīdz attīstīties mūsu ekonomikai. Mūsu bruņotie spēki modernizējas un ir

klūvuši par atbildīgu sabiedroto un partneri starptautiskās miera uzturēšanas misijās.

Šogad atjaunotajai Latvijas valstij aprit septiņpadsmitā gadskārta. Mums ir jāsaprot, ka drīz kļūsim pilngadīgi. Tāpēc mums jābūt daudz patstāvīgākiem un konkurētspējīgākiem. Kā tas mums izdosies? Tas atkarīgs tikai no mums pašiem. Tas ir atkarīgs no tā, vai spēsim objektīvi novērtēt, kāda ir mūsu valsts un sabiedrība šodien. Vai zinām, ko gribam sasniegt turpmākajos 10 gados, un vai zinām, kā to paveiksim?

Mūsu priekšā ir izvēle, kādu veidosim savas Latvijas sabiedrību. Morālā vide, kurā šobrīd dzīvojam, ir slimā. Savstarpējas cieņas un izpratnes vietā ir augstprātīga neiecietība pret citiem viedokļiem. Mēs nereti ignorējam viens otru. Rūpējamies tikai paši par sevi. Aiz skaitļiem un likumiem mēs esam pazaudējuši ētiskos kritērijus. Mani līdzpilsoņi netic viens otram. Un visļauņākais - sāk neticēt savai valstij.

Daudzu valstu vēsturiskā pieredze liecina, ka tās visas savā attīstības sākumposmā ir pārdzīvojušas lielāku vai mazāku morālo krīzi. Taču tas nav mierinājums. Būtiski ir pašiem paskatīties spogulī, novērtēt sevi, ieraudzīt kropļīgo un spēt mainīties.

Pastāvēs, kas pārmainīsies. Mēs spējam vērst par labu to, kas mums nepatīk. Mēs esam mēģinājuši noteikt savas prioritātes un intereses, lai valsts dzīvotu labklājībā. Meklējot prioritātes, katrs centies pēc labākās sirdsapziņas. Tikai diemžēl jāsaka, - savā centībā aizmirsis, ka tām vispirms ir jābūt saprotamām un tautā atbalstītām.

Mani līdzpilsoņi,

Ir laiks valsts attīstības vīzijas pamatā likt ne vien skaitļus un plānus, bet arī vērtības. Vērtības ir iemiesoti ideāli. Vēstures pieredze rāda, ka tās valstis, kas savas attīstības pamatā likušas vērtības, ir sasniegušas vairāk nekā tās, kuras tiekušas tikai pēc labklājības. Pārticība nerada ideālus. Gluži pretēji - ideāli ir tie, kas rada pārticību un dara cilvēkus laimīgus.

Ir valstis, kur iedzīvotāji ievēro ceļu satiksmes noteikumus arī tad, ja tuvumā nav policista. Ir valstis, kurās atkritumus vienmēr izmet atkritumu urnā, nevis pagalma stūrī. Un ir valstis, kur notiek pretējais. Un mēs paši ļoti labi zinām, kurās no šīm valstīm dzīves līmenis ir augstāks.

Labklājības valstu sabiedrību - gan valstiskā, gan cilvēciskā līmenī - vada vērtības, ne intereses. Šīs vērtības ir visas sabiedrības vairākuma vadlīnijas. Un neviens nedomā tās pat apšaubīt. Tās ir iekodētas tautas gudrībā, un, pats galvenais, tās izpaužas valsts pārvaldē. Tās, pavisam noteikti, netiek mainītas līdz ar katru jaunu valdību.

Vērtībām piemīt liels emocionāls spēks, jo tās uzrunā gan sabiedrību kopumā, gan katru no mums. Tāpēc tās ir labs pamats sekmīgai valsts attīstībai. Vērtības iedvesmo cilvēkus rīcībai.

Dārgie Latvijas ļaudis,

Mūsu kopīgā pamatvērtība ir demokrātija. Tā nostiprināta Latvijas Republikas Satversmē - mūsu valsts pamatlikumā. Diemžēl Latvijas vēsturē ir bijis laiks, kad iekšēju vai ārēju iemeslu dēļ Satversmes darbība ir bijusi apturēta. Tas bija laiks, kad vara Latvijā nepiederēja Latvijas tautai.

Satversmē ir skaidri rakstīts, kā katrs Latvijas pilsonis un tauta kopumā realizē varu. Pavisam nesen Gulbenē pie Velēnas baznīcas kāds sirms vīrs, uzvilcis baltu kreklu, man visu vārdā teica: „Piespiediet Saeimu strādāt.” Es domāju, ka visi kopā mēs varam to izdarīt.

Būtiska cilvēces vērtība ir cieņa vienam pret otru. Augstprātība un snobisms saēd sabiedrību kā kodes saēd vilnas drānu. Vienlīdz kaitīga ir gan mantiska, gan intelektuāla augstprātība. Bet visbīstamākā ir politiskā augstprātība. Šobrīd Latvijas sabiedrība cieš no visām trim augstprātības formām. Tās visas noved pie visatļautības un citu cilvēku interešu neievērošanas. Visatļautība ir jāzbeidz, tās vietā liekot savstarpēju cieņu, līdzdalību un atbildību. Atbildību par saviem darbiem valsts un sabiedrības priekšā.

Ir vēl kāda vērtība, kas ir svēta mūsu tautai. Tā ir izglītots cilvēks. Brīvas Latvijas nebūtu, ja 19.gadsimta vidū latviešu zemnieki nebūtu sākuši veidot skolas saviem bērniem. Šie ļaudis lika pamatus mūsu dziesmu svētkiem, mūsu kultūrai un mūsu brīvai Latvijai valstij.

Arī šodien mēs vēlamies tādu izglītības sistēmu, kas nodrošina, ka, skolu beidzot, mūsu bērni ir sagatavoti dzīvei, gatavi darbam un konkurencei. Mūsu bērni šodien grib brīvi un radoši realizēt savus talantus un intereses. Mūsu pienākums ir viņus atbalstīt, radot modernu izglītības sistēmu.

Mums ir arī citi uzdevumi. Jātiek galā ar korupcijas sērgu, kas atņem spēkus un nākotni mūsu valstij. Nedrīkst būt tā, ka pie mums ir visdārgākie ceļi, tilti un pat ceļa zīmes. Nedrīkst būt tā, ka valsts prezidentu dzīvokļu un rezidenču tāmes kļūst spleenas. Katrai slimībai ir savas zāles. Bet ārstēšana tikai tad būs efektīva, ja tajā piedalīsies visi.

Katram cilvēkam ir jāsaprot, ka 100 miljonu latu vērtā projekta pēkšņa sadārdzināšanās par 10 miljoniem atņem šos 10 miljonus mūsu bērnu izglītībai, medmāsu algām un mūsu vecāku pensijām. Šis ir tas galvenais iemesls, kāpēc ar korupciju ir jācīnās. Pret to jācīnās, lai sabiedrība kļūtu stiprāka, augtu tautas labklājība un ticība valstij.

Dārgie tautieši,

Pastāvēs, kas mainīsies. Visai sabiedrībai un katram cilvēkam pašam ir jābūt gatavam pārmaiņām sevī un savā attieksmē pret Latvijas valsti. Kārlis Skalbe pirms 90 gadiem aicināja latviešus veidot labāku un taisnīgāku valsti. Šis aicinājums joprojām ir mūsdienīgs. Šobrīd lielākā daļa Latvijas iedzīvotāju tic savai un savas ģimenes nākotnei, bet diemžēl netic savai valstij. Taču vēlas redzēt to tiesiskāku un labāk pārvaldītu.

Mūsu ekonomiskā izaugsme pēdējos gados ir bijusi ļoti strauja. Latvijas uzņēmēji ir dilemmas priekšā – palielināt strādājošo skaitu un reizē imigrantus vai modernizēt uzņēmumu. Tā ir uzņēmēju izvēle.

Šajā dinamiskajā laikā Valsts pārvaldei ir grūti tikt galā ar saviem uzdevumiem, tās darbā parādās kļūdas. Valsts pārvalde izvēlējusies vieglāko ceļu – palielinājusi ierēdņu skaitu, ierēdņu algas un reizē arī kopējās izmaksas. Tas diemžēl ir neefektīvi. Tas rada neapmierinātību un neticību, ka valsts tiek labi pārvaldīta.

Mēs visi vēlamies drošu ekonomisko attīstību un inflācijas samazināšanos.

Tas ir jaunās valdības galvenais uzdevums, bet valdība vēl ir jāzveido. Tas būs grūts un sarežģīts uzdevums, jo šoreiz ir jārikojas citādāk nekā ierasts. Ir jārikojas ļoti atbildīgi. Laiks rit ātri, bet partijas valdības veidošanas sarunām iesūpojas par lēnu. Un tomēr es esmu pārliecināts, ka atradīšu kandidātu, kas gūs sabiedrības atbalstu un kuram būs skaidrs, sabiedrībai saprotams mērķis. Es būšu gandarīts par paveikto, ja jaunā valdība sāks darbu jau decembrī.

Visiem - gan politiķiem, gan katram sabiedrības loceklim - ir jābūt gataviem pārmaiņām. Pārmaiņas ir vienīgā brīvbiļete konkurētspējīgā pasaulē. Protams, pārmaiņas liek atteikties no ierastā komforta stāvokļa. Tās slēpj sevī riskus. Jāsaprot, - ja neriskēsim, pārmaiņas vienalga notiks. Tikai bez mums, un mēs nebūsim noteicēji.

Pārmaiņas skars arī Eiropu. Jau nākošajā mēnesī Portugālē parakstīs Eiropas Reformu līgumu. Līgumu, kas kļūs par jauno Eiropas Savienības pamatlikumu. Tas nostiprinās Eiropas vienotību un kļūs par pamatu vienotai Eiropas politikai pasaulē. Latvijai savā ārpolitikā aktīvi jāiet līdzī šiem Eiropas procesiem, un arī Latvijas sabiedrībai jābūt atbildīgai par Eiropā notiekošo.

Latvijas tauta,

Mūsu valstiskums pirms 90 gadiem idejas līmenī piedzima Valkā. Šodien Valkas devīze ir: pilsēta, kurā sākas Latvija. Es vēlētos pajautāt: „Kur tad sākas Latvija?”

Šodien, Latvijas valsts dzimšanas dienā, to jautāju Jums visiem - gan latviešiem, gan visu pārējo tautību cilvēkiem, kuri dzīvo Latvijā: „Kur sākas Latvija?”

Pats esmu atradis atbildi uz šo jautājumu. Latvija sākas sirdī - ar piederības sajūtu savai valstij - brīvai un neatkarīgai Latvijai.

Šo sajūtu nevar piešķirt, to nevar aizņemt uz laiku, nevar iegūt kā dāvanu, nopirkt vai saņemt pa pastu kā avīzi. To jāmeklē sevī ikvienam no mums, - to jāmeklē savā sirdī.

Latvijas tauta,

Daudz laimes dzimšanas dienā!

Dievs svētī Latviju!

***PERTAS LATVIEŠU RADIO
RAIDĪJUMUS VAR KLAUSĪTIES
INTERNETĀ!***

Katru sestdienas vakaru no plkst. 18.00 - 19.00

www.6eba.com.au

un tad spiediet uz

**CLICK TO
LISTEN ONLINE NOW!**

PERTAS LATVIEŠU ZIŅAS

**SURFACE
MAIL**

*If unclaimed return to J. Vucēns
PO Box 273, Maddington, WA 6109*

---

*Pertas Latviešu Ziņas
P.O. Box 273
Maddington WA 6109
AUSTRALIA*

*Pertas Latviešu Centrs
60 Cleaver Terrace
Belmont WA 6104
Tālrunis: 08 9277 6830*

**Pertas Latviešu radio
raidījumi**

6EBA FM 95.3 MHz

Katru sestdienas vakaru no plkst. 18.00 - 19.00
386 Fitzgerald Street, North Perth 6006.

Tel. 9227 5953

On-line www.6eba.com.au